

RIKOTTU

Sielun Palttoo

A Walkeapää

RIKOTTU

-Sielun Palttoo -

A Walkeapää

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2024 Ailikki Walkeapää

Kansikuva: Pirjo Suojanen

Kannen editointi: Esko Rantanen

Tekstin välitarkastus: Ymmi

Kustantaja: BoD • Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8384-9

Kaunis kiitos kaikille teille,
jotka olitte edistämässä
tätä kirjoitusprosessia sen eri vaiheissa.
Olen kiitollinen
osallisuudestanne, avustanne ja tuestanne.

A Walskarpää

LUKIJALLE

Halusin antaa äänen äänettömille, myös itselleni. Halusin tuoda näkymättömiä kokemuksia näkyväksi. Halusin etsiä piilossa olevia silmiä ja korvia. Ja heitä, jotka ovat valmiita kuulemaan ja näkemään. Tarjosin teosta kustannusyhtiöille. Kaksi kymmenestä vastasi: ”Oikein hyvä, ajankohtainen, kieliasukin on kiinnostava. Mutta. Liian raju, aiheuttaa liikaa hälyä. Ei valitettavasti mahdu kustannusohjelmaamme.” Mielestäni sain kirjani hiottua valmiiksi jo monennen kerran. Sitten se eteni taas eteenpäin, niin kuin aina hiomisprosessin jälkeen. Tällä kertaa jo toimitusneuvoston palaveriin saakka ja sieltä palautui liian tunteita nostattavana. Sen jälkeen tuli pysäys. Kässäri jumiutui sähköiseen tikkuun, vankilaansa. Minä juutuin sen näkymättömään voimaan. Annoin sen levätä ja itseni. Nukkumattomien öiden jaksoja oli paljon. Kunnes sähköisen tikkuvankilan ilmaisuvoima alkoi jälleen puskea aivoistani ulos. Vanhat rakenteet oli jälleen murrettava ja jätettävä. Päätin luottaa omiin siipiini. Omakustanne. Vapaus. Ilmaa siipien alle. Annoin uuden muodon syntyä. Pieni tyttö sisälläni huusi: ”Onko siellä kukaan, eikö

kukaan kuule”. Minä kuulin, mutta kuulin tämänkin: ”Liian raju, aiheuttaa liikaa hälyä”. Ristiriita muuttui päänsäryksi, kallon luut puristuivat ja liikkuivat toisensa lomaan. Paineesta syntyi oivallus: Runoproosaa! Niinpä muokkasin, hioin ja muokkasin. Teksti muuntui. Idea säilyi. Ikigai. Runoa, proosaa ja runoproosaa. Se on lempeää ja letkeää kaikessa karuudessaankin. Se hiipii hiljaa tajuntaan koskettamatta välttämättä ihoa, herättelee ja ravisuttaa ja loksauttaa ymmärryksen lukot auki.

Tässäpä tämä sitten on valmiina luettavaksi, silmäiltäväksi, katsottavaksi. Pala elämää tai paloja, fiktivistä sanataidetta tai kokemusperäistä tai molempia. Miten sen kukakin tulkitsee. Valinnanvastuu on sinun lukija, miten sen haluat lukea ja kokea, miten se sinulle resonoi. Kirjoittajalle Anna-Loviisan kasvu-tarina on kokemusperäinen. Se on pala elävää elämää lapsena rikotuista rajoista sekä irtipäästämisen ja eteenpäinmenemisen vimasta. Myrskyä ja rytinää, kaaosta ja pelkoa, ikuista varuillaanoloa...

Tarina on kuvaus Anna-Loviisan elämästä konservatiivisessa yhteisössä. Anna-Loviisa ei tiedä oikeuksistaan päättää omasta kehostaan ja itsestään, sillä

yhteisön arvot ja tarpeet menevät yksilön edelle. Milloin yhteisö on yksilö ja milloin yksilö edustaa yhteisöä? Tie monisyisen väkivallan keskiöstä kohti vapautta on mutkikas. Tarinan kokemuseräisyys ja fiktiivisyys liittyy ja lomittuu yhteen etsimättä voittajia, häviäjiä, syyllisiä. Anna-Loviisaa ja muita tarinan henkilöitä ei ole olemassa todellisessa elämässä sellaisenaan eikä heitä ja tapahtumien paikkoja voi sellaisenaan yhdistää keneenkään tai mihinkään. Monet ovat kokeneet samaa tai eläneet samankaltaisissa olosuhteissa kuin Anna-Loviisa. Ja niin monet ovat löytäneet oman selviytymistarinansa - onnittelut siitä. Onnittelut myös teille, jotka keräätte rohkeutta lähteä omalle kasvun matkalle. Tarina on matka – tie, jonka Anna-Loviisa valitsi. Jos sen lukeminen liikahtuttaa yhdenkään lukijan ajatuksia, tunteita tai ymmärrystä, silloin tarina on tehnyt tehtävänsä ja niin monen ääni on tullut kuulluksi ja niin moni piilossa ollut kokemuksen tilanne nähdyksi. Anna-Loviisan tarinan lukija, olet silmät ja korvat vaietuille kohtaloille ja tapahtumille. Tarina joko koskettaa tai ei kosketa, lukijana pääset joka tapauksessa kuuntelijan ja katsojan rooliin. Se on iso ja tärkeä rooli. Päätät itse johtaako askeleesi Anna-

Loviisan tarinaan vai ei. Päätät askeltesi mitan ja vauhdin Anna-Loviisan arkisen elämän pitkospuilla. Matkalla on tienviittoja. Irti. Vapaus. Itsemääräämisoikeus. Et pääse eksymään.

Tarinan lopussa Anna-Loviisa liu'uttaa kättään rapukon seinällä olevan tapetin pinnassa. Tapetti tuntuu silkkiseltä käden alla. Kuin ennen vanhaan äidin kanssa kahvilassa käydessä. Vaaleanpunaiset pionit tummalla taustalla ja kauniin värikkäät linnut. Koko lattiamatto upottaa yhä Anna-Loviisan jalat pehmeästi punaiseen.

TIE

Se oli vain yksi tavallinen selviytyjän päivä,
kun ahdistus avasi silmät,
kun tunteiden malja läikähti yli.
Anna-Loviisa kysyi itseltään:
Olenko minä olemassa?
Kaaoksen ja rikkonaisten
mielenkuvien sekamelskan keskellä
Hän ei ollut enää varma.
Realismi rävähti auki apposen ammolleen.
Siitä alkoi tie kaaoksesta kohti selkeyttä...

Vahva
Vaikuttava - Varahduttava

Kokemuspohjainen kasvutarina.

"Anna-Loviisa haistaa taas hajun.
Se inhottaa. Naisennälän haju."

Selviytyykö Anna-Loviisa
väkivallan kierteestä?

Onnistuuko hän korjaamaan
lapsena rikotut rajansa?

Millainen on maailma
yhteisön ulkopuolella?

9 789528 083849

ISBN 978-952-80-8384-9